

Dosarul nr. 2ra-1562/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – A. Gafton,
Instanța de apel: CA Chișinău – D. Manole, A. Bostan, Iu. Cotruță,

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Livia Lupașcu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Livia Lupașcu
împotriva Instituției Publice Naționale a Audiovizualului Compania „Teleradio –
Moldova” cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, repararea
prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 23 martie 2017, prin care
s-a respins apelul declarat de către Livia Lupașcu, s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Centru, mun. Chișinău din data de 01 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

Livia Lupașcu la data de 19 noiembrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva Instituției Publice Naționale a Audiovizualului Compania
„Teleradio – Moldova” (*în continuare IPNA Compania „Teleradio – Moldova”*),
solicitând anularea ordinului nr. 1109-C din data de 26 octombrie 2015, prin care i-a
fost aplicată sancțiunea disciplinară mustrare aspră, repararea prejudiciului moral în
mărime de 100 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 2-3 vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta Livia Lupașcu a indicat, că activează în cadrul
IPNA Compania „Teleradio – Moldova” de mai bine de 27 ani, iar începând cu 15
ianuarie 2014 exercită funcția de reporter în cadrul Departamentului Știri și Dezbatere
TV a IPNA „Compania Teleradio – Moldova”.

Prin ordinul contestat i s-a aplicat sancțiune disciplinară mustrare aspră, cu
care nu este de acord, ori ordinul de sancționare are conținut calomnios în raport cu
persoana sa, este contrar legii și conține vicii de procedură.

În susținerea neadmiterii de către ea a cărorva abateri disciplinare a indicat, că
la data de 23 iulie 2015 a realizat un reportaj la Judecătoria Militară, unde se judeca
un caz de tortură a deținuților în penitenciar, respectând procedura de interviuare a

participanților la proces. Mai mult ca atât, interviul a fost realizat până la deschiderea ședinței de judecată, ceea ce este în strictă conformitate cu legislația în vigoare. De asemenea, aceasta s-a conformat dispoziției judecătorului, înregistrând doar deschiderea ședinței de judecată.

Administrația a considerat, că ea a avut un comportament neadecvat situației, că a încălcat etica jurnalistului, fapt pentru care i-a aplicat sancțiune.

Faptele indicate în ordinul de sancționare nu corespund realității și necesită a fi anulat. Consideră, că nu a încălcat prezumția nevinovăției inculpaților, ori formularea „au maltratat deținuții” a fost utilizată în conținutul întrebării și nu ca fapt constatat, așa cum a invocat angajatorul. Materialul se atribuie la categoria „investigații”, fiind realizat în condiții de intimidare a reclamantei, din partea avocatului inculpaților, care neîntemeiat a chemat poliția, fapt ce se constată în materialul brut.

În opinia reclamantei libertatea de exprimare a fost încălcată în raport cu reporterul și părțile vătămate în proces. Personal ea nu a manifestat agresivitate în general, mai ales în comportament, nu a sfidat regulile de comportament într-o instituție de drept și nu a încălcat prezumția nevinovăției inculpaților, ordinul contestat este o persecutare de către directorul Departamentul Știri și Dezbateri Ecaterina Stratan, care urmărește scopul concedierii colaboratorilor cu stagiul și angajării persoanelor apropiate.

Mai mult ca atât, comisia de anchetă, constituită prin ordinul IPNA „Compania Teleradio – Moldova” nr. 924-C din 07 septembrie 2015, a constatat că reclamanta în calitate de reporter avea dreptul să pună întrebări persoanelor acuzate până la începerea ședinței de judecată. În concluzie comisia de anchetă a propus de a atenționa verbal reclamanta și a recomanda conducerii Departamentului Știri și Dezbateri instruirea tuturor reporterilor cu privire la drepturile și obligațiile profesionale ale jurnalistului și nicidecum de a sancționa reclamanta.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 01 aprilie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Livia Lupașcu (f.d. 134, 136-143, vol.I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 23 martie 2017 a respins apelul declarat de Livia Lupașcu, a menținut hotărârea Judecătoriei Centru. mun. Chișinău din data de 01 aprilie 2016 (f.d. 20,21-29, vol.II)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 19 iunie 2017 Livia Lupașcu a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii (f.d. 42-50, vol.II)

În motivarea recursului recurenta a menționat, că ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare este neîntemeiat și urmează a fi anulat, deoarece lipsește componenta abaterii disciplinare, de asemenea ancheta de serviciu a fost efectuată cu încălcarea procedurii și legislației muncii.

La data de 18 august 2017 IPNA „Compania Teleradio – Moldova” a depus referință la cererea de recurs înaintată de către Livia Lupașcu, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil (f.d. 55, vol. II).

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 martie 2017, recepționată de către Livia Lupașcu la data de 05 mai 2017 (f.d. 38, vol. II).

În aceste circumstanțe recursul depus de către Livia Lupașcu la data de 19 iunie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Livia Lupașcu este inadmisibil din considerentele ce preced.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Livia Lupașcu asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Livia Lupașcu inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției

DISPUNE :

Recursul declarat de către Livia Lupașcu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari